

Kiállítással zárt a mártélyi tábor

A fiatalok országos képzőművészeti tábora, amelyet az idén hatodik alkalommal rendeztek meg Mártélyon, tegnap délután kiállítással zárult. A vásárhelyi Tornyai múzeumban megnyílt tárlat ünnepélyes megnyitáson vett részt dr. Agoston József, az MSZMP Csongrád megyei bizottságának titkára, Szögi Béla, a KISZ Csongrád megyei bizottságának első titkára, dr. Kovács Imre, a Csongrád megyei tanács elnökhelyettese, valamint vásárhelyi párt- és tanácsi vezetők, s érdeklődők igen nagy számban.

A vendégeket dr. Dömötör János, a Tornyai múzeum igazgatója köszöntötte, majd Simon László, a KISZ

KB agit.-prop. osztályának helyettes vezetője megnyitotta a tárlatot. Meleg szavakkal méltatva a fiatal alkotók munkáját, hangoztatta, hogy a kiállítás mindenekelőtt bizonyítja a mártélyi táborok létjogosultságát.

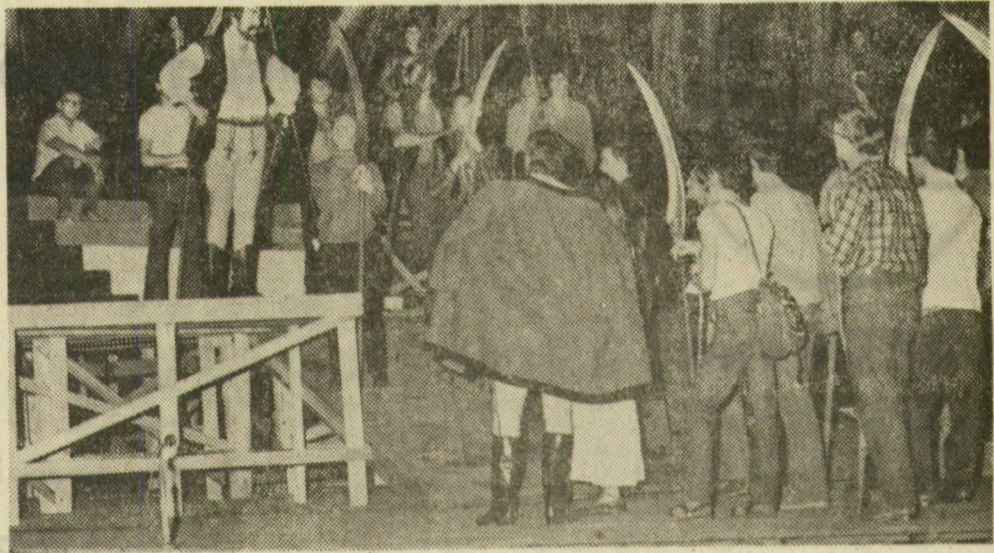
A kiállítás anyagában több szegedi fiatal munkája látható. Mint Lelkes István festőművész, a tábor egyik vezető tanára, aki a szegediekkel foglalkozott, elmondta lelkiismeretesen, és jó felkészültséggel dolgoztak. A kiállításon Czako János, Matuz Edit, Pap Kati, Pázmány Judit és Tóth Kálmán sikerült munkái láthatók Szegedről.

Ismét a muzsikáló udvarban

Szerdán este hangzott el a muzsikáló udvar idei második hangversenye a városi tanáczház kitűnő akusztikájú udvarán. A koncerten ezúttal zenekarra írott műveket hallhattunk a szegedi szimfonikusok Kamarazenekarának előadásában, Vaszy Viktor vezényletével. Első műsorszámként J. Chr. Bach B-dúr szimfóniáját játszotta a zenekar. Az első tétel lendületes, biztos bekezdése szinte azonnal meghatározta az egész szimfónia koncentrált művészi légtörését, mely az ihletett, bensőséges hangvételű második tétel keresztül a nagyon szellemes, temperamentumos harmadik tétel záróakkordjáiig mindvégig teljességgel lekötötte a hallgatóság figyelmét. Külön ki kell emelnünk a második tételnél Nagy Imre szép oboaszólóját. A második műsorszámként elhangzott Hanegger: Pastoral d'été (Nyári pastorál) előadásáról is csak az elismerés hangján szólhatunk: a zenekar pontos, finoman árnyalt hangszíni játékában a zenemű minden szépsége maradéktalanul érvényesült.

Mozart C-dúr Fuvola-hárfa versenyművének interpretálásáról már nem mondhatjuk el ugyanezt. A tempók általában lassúak, indokolatlanul ingadozók voltak, s ez az előadás minden egyéb szépsége ellenére főleg a finálénál nagyon hátrányos hatást keltett. Lubik Hédi hárfaművész Mozart-játékáról csak jó véleményt mondhatunk, mindvégig pontosan, differenciált színekkel és természetes dinamikai árnyalatokkal játszott hangszerén, de Lajos Attila fuvolaművész előadása a tökéletes belcantók ellenére is sok helyen vontatott volt. Általában kicsit több fantáziát, kicsit több szellemességet érdemelt volna ez a különben nagyon érdekes zenemű. Befejező műsorszámként Mozart B-dúr szimfóniája hangzott el a zenekar kitűnő előadásában, Vaszy Viktor igen magas művészi szintű vezényletével.

K. L.

Siflis József felvétele

Próba, jelmezben

A Dózsa keddi próbáján a statisztéria öltözött jelmezbe, szerdán a színészek. Tegnap, csütörtökön este már az egész együttes jelmezben játszott, ma, pénteken az utolsó főpróbát tartják Illyés Gyula drámájából. Premier: augusztus 15-én, vasárnap. Felső képünkön: a ceglédi szekértáborban Dózsa György (Besenyői Ferenc, baloldalt) beszél a parasztokhoz. Második képünkön Kállai Ferenc, mint Báthory és Szoboszlai Sándor Csáky püspök szerepében.

„A rendhagyó helyzeteket keresem“

Szabó Kálmán állomásai a „steril sziget“ után

Aki a száraz adatokra hagyatkozik, csalódott embernek hihetné Szabó Kálmánt. Hatesztendős szegedi színészpálya, rakatnyi nagy szereppel, a tehetség öntörvényű kibontakozásának asszisztálva indította el, útját a Budapesti Nemzeti Színházban a bőség zavarában is segédfeladatok kísérték, míg újabb két esztendő elmúltával, most nyáron, ismét fordulat következett be életében: leszerződött Kaposvárra. Vidékről a fővárosba, a fővárosból vidékre. A parabola láttán hihetné csalódottnak az ember. Pedig csak okosabb. Szakmailag erősebb, emberileg tisztábban lát, őszintébb.

— Ha azt tekintem, hogy egyértelműen aktív szegedi éveim után csak a beugrás-ként kapott Bánkra és Arbutov Arbát meséinek szerepére emlékszem (a többi kicsire minnek), nem röpdösöm az örömtől. Más szempontból viszont hasznos volt ez a két év, a teljesség arányaiban bontakozott ki előttem a mai magyar színjátszás szakmai és adminisztrációs vonala, megismerhettem a fejlesztő és gátló tényezőit, s kicsit azt is, miként válnak bizonyos kényszerképzetek intézménnyé. Egyszóval színházi életünk a maga ellentmondásosságában tárult fel előttem, fényes és árnyoldalaival, s lassacskán észrevehettem, hogy az én helyem hol található meg benne. Szeged steril sziget volt, közel sem olyan bonyolult, szövevényes átlomás, mint Pest, Azért

dolgok, hogyan mi csináljuk. Néhány korábbi szegedi kolégám is lesz, akikhez baráti szálak fűznek, Kátay Bandi, Molnár Piroska, Kiss István, öröm velük dolgozni. A színház ugyanis öntörvényű, belső rendjét a tagság viszonya formálja. Kaposvárott most rendhagyó szituáció jött létre, 32 éves létemre is öregnek számítok! Amióta a pályán vagyok, keresem a rendhagyó helyzeteket, az előítéletek, utánérzések nélküli, alkotó és nem csupán interpretáló kollektívát. Komor Istvánnak volt ereje megfiatalodni, megyek vele, utána.

— Szegedre barátok, ismerősök közé jöttél. Itt szeretnek, emlékeznek még rád.

— Tudom, magam is tapasztaltam, ha bolbita, éterrembe nyitottam be. Jól esik. S örülök, hogy újra itt játszhatom a szabadtérin, Illyés Dózsjában. Egy Bebek nevezetű haladó gondolkodású, a forradalommal szimpatizáló fiatal nemest, akinek bukásában személyes tragédia, hogy nem veszik komolyan. Hogy neki nem adatik meg a hősi halál tisztítóje. Pedig fiatal kora ellenére is tisztán látja, életútjával példázta: az eredményes harc érdekében a parasztnak és a nemesnek össze kell fogni, közel a török. A történelem őt igazolja, figurája Illyés Gyulát ismerve, feltétlenül tendenciózus. Hangosan tovább gondolkodva pedig, bevalom, kicsit magamra ismerem — de ez más kérdés.

N. L.

Népművelők

országos tanácskozása

A népművelési oktatók és kutatók XVII. országos nyári tanácskozását Szarvason tartják meg, az óvónőképző intézetben. Hazánk minden tájáról — pedagógus- és óvónőképző intézetekből — fél-száznál több tanár érkezett

a Körös-parti városba. A csütörtöki megnyitón a vendégeket Bognár István, a Népművelési Intézet oktatási osztályvezetője köszöntötte, majd ismertette a tanácskozás célját. (MTI)

Balaton művésztelep

Balatonakaliban festők, szobrászok, építészek és más művészeti ágak képviselőinek összefogásával művésztelepet építenek. A községi tanács mintegy húszholdas területet biztosított erre a célra. Az érdekelték mintegy hatvan főnyi csoportja már megválasztotta az előkészítő bizottságot a terület felmérésére, és az építési program megvalósítására. A tervek szerint a balaton művésztelep leendő lakói műtermes lakásokat kívánnak építeni. Szabadtéri szobor-múzeumot is alapítanak.

Tanulás külföldön

Csütörtökön délelőtt vizsgáló Bizottság Budapestre a Szovjetunióban szervezett orosz nyelvi táborozásról középiskolások diákjaink első 100 fős csoportja. A tanulók Lubik Hédi tanárnő vezetésével egy hónapot, azzal a céllal, hogy orosz nyelvi beszédképességüket tökéletesítsék, fejlesszék olyan környezetben, amely erre kiváló lehetőséget nyújt. A magyar fiatalok szovjet főiskolásokkal együtt laktak a táborban, és közös programokon vettek részt. A nyelvi táborok pedagógiai és kulturális vezetését szovjet és magyar pedagógusok közösen látták el.

Ajándéknak:

Ne nézd a formáját?

Úgy tűnik, végleg elrepültek sóprűjűkőn a tavalyi, fekete rongyboszorkányok a szegedi ajándéktárgyak közül, s nem rivogatják korántsem csábító külsejükkel a maradandó emléket kereső vendégeket. Igaz, egy évvel ezelőtt nem sok, szintén szerényebb igényekre termelt társukat hagyták faképnél.

Azóta azonban valami csoda történt. Nemcsak a rút boszorkányok tűntek el, hanem a jóval korábbi éveket fémjelző emlékplakettek, a szegedi jellegzetességként szerített macskó is. Most kis szürke szamarak cipelik a Szeged feliratú bőröndjüket.

Az idén mégis több az ötlet, a telitalálat. Végre lehet kapni „igazi” halbicskát, melynek a felirata idézi fel Szegedet. Dómot ábrázoló hamutartókat, fém- és fából és üvegből. A Kársz utcai ajándékboltban, ahol egvébként a legnagyobb a választék, láttuk Szeged címerét, műgyanta-öntvényből. Ez, ha nem is tartozik a filéres ajándékok közé (ára 180 forint), kedves meglepetés az itthoniaknak, a vendégeknek egvaránt Ugyanitt nagyon tetszetős szegedi, emailkénékből összefűzött karkötőt, valamint emailképes kanalat választhatnak a vásárlók. Azt sem hallgathatjuk el, hogy ezek nem Szegeden, mégiscsak nem is az országban, hanem Cseh-

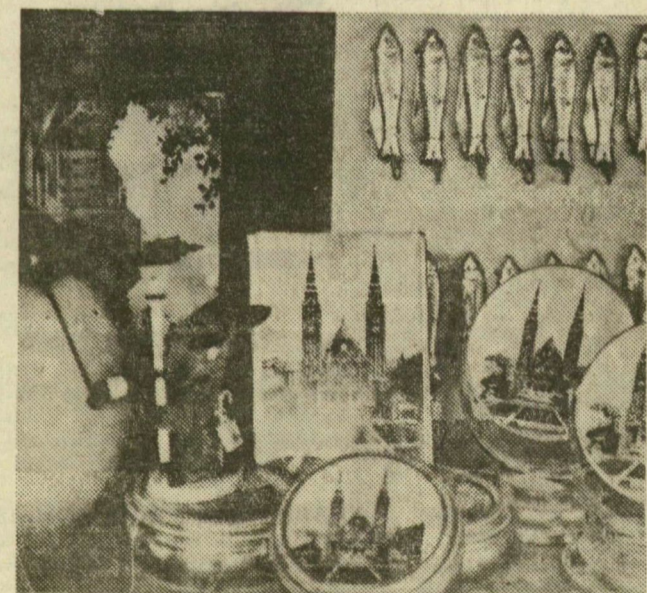
szlovákiában készültek számunkra. Egy rézműves mester látja el az üzleteket igen jól sikerült, bekeretezett Dankó Pista-domborművel. Kevésbé kapcsolódik már a városhoz Don Quijote és a korsós lány alakja, vagy akár a Szeged souvenir feliratú rózsaszál.

Az apróbb tárgyak, a kulcstartók, pénztárcák, tükrök, emlékkiakettek, brossok között az élvonalban a kicsi,

kisebb és legkisebb, fából készült, pirossal díszített boroshordók állnak. A Centrum Áruház tartalékából bizonyára jut jövőre is.

Talán Szeged nemcsak borteremő vidék hírében áll a világban. És ha már mindenképpen azt akarjuk, hogy a hordócskákról jusson eszébe az idegennek városunk, tiszteljük meg őket valamivel izlésebb hordóval.

Ch. A.

Aranyozott szélű tükrök mellett iszogat a szürke samár. Talán bánatában, mert társai hosszú évek óta díszítik a raktáraknak és a kirakatoknak.